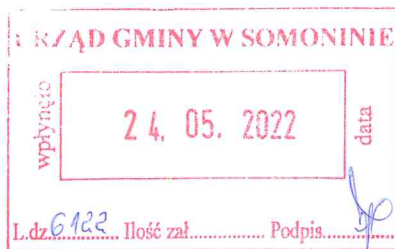

2022.05.24.14: Mielewczyk

Dokument elektroniczny

Zaw. 20/2017
p. Gostkowski

Miejsce i data sporządzenia dokumentu

2022-05-23

Dane nadawcy

MIROSŁAW MIELEWCZYK
PESEL: 68031712495
Telefon: +48603199319
Email: ARCHIGRAH@ARCHIGRAPH.GDA.PL

Dane adresata

GMINA SOMONINO (83-314 SOMONINO, WOJ.
POMORSKIE)

ODWOŁANIE

Odwołanie od decyzji odmownej ZW1.6220.1.3.2019.TG z dnia 10.05.2022 r.

Treść w załączniku.

Załączniki:

1. [70 Odwołanie 23.05.2022.pdf](#)

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu. Data złożenia podpisu:

2022-05-23T21:27:40.208+02:00

Podpis elektroniczny

Kartuzy, dnia 23 maja 2022r.

Samorządowe Kolegium

Odwoławcze w Gdańsku

ul. Podwale Przedmiejskie 30

80-824 Gdańsk

za pośrednictwem :

Wójta Gminy Somonino

ul. Ceynowy 21

83-314 Somonino

Strona:

Mirosław Mielewczyk

Biuro Obsługi Budownictwa LOKUM

ul. Kościerska 11

83-300 Kartuzy

Organ:

Wójt Gminy Somonino

ul. Ceynowy 21

83-314 Somonino

Odwołanie

Od decyzji Wójta Gminy Somonino z dnia 10 maja 2022r. nr ZW1.6220.1.3.2019.TG, doręczonej w dniu 10 maja 2022r., odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia „Przeniesienie istniejącej bazy magazynowo - transportowej z punktem przeładunkowym odpadów z ul. Ceramicznej 1 (dz. Nr 181/3) w Somoninie, na teren zlokalizowany przy ul. Ceramicznej 8 w Somoninie (dz. nr 42/2, 42/3, 43/1), gmina Somonino, powiat kartuski”

Zaskarżonej decyzji zarzucamy :

- naruszenie art. 80 ust. 1 *Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej :u.o.o.ś)*, poprzez odmówienie wydania decyzji, podczas gdy nie jest to decyzja uznaniowa, a inwestor spełnił wszelkie przesłanki ustawowe;
- naruszenia art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. poprzez błędne przyjęcie, że lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu;
- naruszenie art. 6 KPA tj. zasady praworządności poprzez oparcie ustaleń i uzasadnienia decyzji w sposób sprzeczny z prawem, w oderwaniu od przepisów i przedstawionych dowodów
- naruszenie art. 7 KPA, poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, brak wszechstronnego rozpatrzenia materiału dowodowego, nie dokonanie analizy Karty informacyjnej przedsięwzięcia Raportu o oddziaływaniu na środowiska.
- naruszenie art. 7a poprzez nie zastosowanie zasady interpretowania wątpliwości w postępowaniu na korzyść strony
- naruszenie art. 107 § 3 KPA z uwagi na to, że uzasadnienie decyzji nie spełnia wymogów proceduralnych.

Wnoszę o :

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy organowi do ponownego rozpoznania.

Uzasadnienie

I. Zagadnienia ogólne 1

Organ I instancji odmówił wydania decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, powołując się na niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego tj. na art. 80 ust. 2 *Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

Organ wydający decyzje w sprawie administracyjnej o charakterze władczym, musi decydować na podstawie przepisów prawa oraz obiektywnej i wszechstronnej oceny dowodów, zebranych w toku postępowania. Wydanie przedmiotowej decyzji nie ma charakteru uznaniowego.

Jest to istotne bowiem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach lub odmowa jej wydania, ma bezpośredni wpływ na zakres możliwości korzystania z prawa własności nieruchomości, której dotyczyło postępowanie.

Decyzja środowiskowa lub odmowa jej wydania ma także duże znaczenie dla pozostałych stron i mieszkańców Somonina, którzy kontestowali zamierzenie inwestycyjne.

W protestach tych podnoszono zarzuty, które były nieadekwatne do zamierzenia inwestycyjnego i dotyczyły budowy **sortowni odpadów** lub **składowiska odpadów**. Tego rodzaju działalność i podnoszone względem niej zarzuty nie miały żadnego związku z postępowaniem administracyjnym w sprawie niniejszej i działalnością projektowanej **bazy magazynowo przeładunkowej**.

Zdaniem skarżącego zaskarżona decyzja jest wyrazem przypodobania się przez Wójta opinii publicznej i jego kapitulacji jako organu administracji, w której to kapitulacji postanowił pominąć przepisy prawa i przypodobać się lokalnej grupie kontestującej poprzez powielanie jej argumentów oderwanych od stanu faktycznego i prawnego. Stanowisko Wójta, wyrażone w zaskarżonej decyzji całkowicie pomija przy tym materiały i dowody, przedstawione przez wnioskodawcę oraz stanowiska organów uzgadniających.

Zdumiewające jest przy tym to, że Wójt w ślad za protestującymi pomija przepisy prawa i przestaje odróżniać **składowanie odpadów, utylizację i przetwarzanie odpadów**. Mówi wprost o potencjalnym ryzyku katastrof środowiskowych na składowiskach odpadów i

tym podobnych działalności i widzi ryzyko wystąpienia podobnych sytuacji na terenie planowanej inwestycji oraz wpływ na potencjalne zagrożenie zanieczyszczeniem wód gruntowych, który rodzi zagrożenia środowiskowe i jest niezgodne z planem.

Nie wiadomo jakich katastrof środowiskowych ryzyko stwierdził Wójt w związku z działaniem planowanej stacji przeładunkowej, gdzie ma się odbywać wyłącznie zbieranie i krótkotrwałe magazynowanie odpadów. W czym działalność bazy przeładunkowo-magazynowej jest podobna do działalności przetwarzania odpadów i składowania odpadów. Na jakiej podstawie doszedł do tego rodzaju stwierdzeń, na czym się oparł i jaką skarżący ma możliwość weryfikacji ich zasadności?

Skarżący podkreśla, że Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w uzgodnieniu zwróciło uwagę na to, że strefa ochronna ujęcia wody powierzchniowej znajduje się 12 km od zamierzonej inwestycji, na której z tych względów obowiązują ogólne zasady ochrony środowiska. Także Gdańska Infrastruktura Wodociągowo Kanalizacyjna sp. z o.o., której na podstawie postanowienia Wójta Gminy Somonino z dnia 13 sierpnia 2021r. przyznano w postępowaniu status strony, nie podniosła w trakcie postępowania jakichkolwiek argumentów, które mogłyby tego rodzaju zagrożenie dla wód potwierdzać.

Na marginesie, Wójt stwierdza, że wnioskodawca nie przedstawił wyników badań ścieków powstających w myjni w związku z myciem śmieciarek. RDOŚ w Gdańsku wzywała do uzupełnienia raportu w tym zakresie pismem RDOŚ-GD-WOO-4221.16.2021.AJM2. Wnioskodawca odpowiedział na wezwanie pismem z lipca 2021r., które wpłynęło do RDOŚ 28 lipca 2021r., co wynika wprost z postanowienia w sprawie uzgodnienia decyzji z dnia 29 marca 2022r. Na marginesie skarżący wskazuje, że ani on ani Spółka Elwoz Eco sp. z o.o. nie posiada myjni, o jakiej mowa w piśmie i decyzji, zatem zastosowanie się literalnie do zadania Wójta było niemożliwe.

W zaskarżonej decyzji w części, w której powinno zawierać się szczegółowe i merytoryczne uzasadnienie, Wójt w ogóle nie odnosi się do materiałów i dowodów wnioskodawcy. Wydaje się, że to one powinny stanowić zasadniczy przedmiot odniesienia się i oceny, dokonywanej przez organ środowiskowy.

Zamiast tego uzasadnienie przedstawia szereg twierdzeń, które nie wiadomo do czego się odnoszą i jaki mają wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Wójt zauważa, że planowana inwestycja, przeniesienie działalności ze starej bazy magazynowo przeładunkowej do nowej, oznacza budowę nowego zakładu czterokrotnie większego niż istniejący na działce 181/1. Na tej podstawie Wójt konkluduje, że zamierzenie inwestycyjne oraz większy rozmiar nowego zakładu „*mogło potencjalnie wprowadzać w błąd*”. Nie wyjaśnił jednak na czym ów błąd miałby polegać, kim są ofiary tego błędu i jakie są jego konsekwencje.

Inwestor nie ukrywał założeń inwestycji, określonych w sposób szczegółowy w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia.

Efektem analizy przez organ środowiskowy powierzchni obecnie funkcjonującej bazy względem terenu planowanego pod inwestycję powierzchnię nowego zakładu jest konkluzja Wójta, że „*istnieje szereg wątpliwości dla funkcjonowania zakładu o takim charakterze i w takim wymiarze*”.

Jednakże w uzasadnieniu Wójt nie podzielił się ze skarżącym swoimi wątpliwościami, pozostawiając go wyłącznie w z zapewnieniem, że jest ich „szereg”. Nie wiadomo czy wątpliwości Wójta, związane z porównaniem powierzchni, odnoszą się do planu zagospodarowania, do uciążliwości, związanej z funkcjonowaniem zakładu, do innych przepisów prawa itp.

Natomiast nie ulega wątpliwości, że uzasadnianie władczych decyzji administracyjnych wyłącznie publicystycznymi stwierdzeniami, że „*istnieje szereg wątpliwości*” jest sprzeczne z prawem, w tym z art. 6 KPA. Nie daje także skarżącemu możliwości weryfikacji podstaw decyzji Wójta bowiem skarżący nie może odnieść się do enigmatycznych, nie wskazanych konkretnie, nie nazwanych i nie uzasadnionych wątpliwości.

II. Zagadnienia ogólne 2

Następnie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Wójt w sposób również niejasny i nie konkretny stawia problem w postaci uciążliwości odorowych inwestycji, arbitralnie stwierdzając, że taki fakt będzie miał miejsce.

Oderwany od dowodów, złożonych w trakcie postępowania i pozbawione podstaw są enigmatyczne twierdzenia Wójta że „*prowadzenie tego rodzaju działalności na terenie przedmiotowych działek niesie za sobą uciążliwość odorową na sąsiednich terenach*”. W kolejnym zdaniu Wójt uciążliwość odorową określa już jako „*znaczącą*”. Nie wiadomo na jakiej podstawie organ doszedł do tego rodzaju twierdzeń, w oparciu o jakie ustalenia, przepisy czy dowody. W jaki sposób ustalił lub zweryfikował uciążliwość odorową, jak określił jej zasięg, jak ustalił stopień jej natężenia ? Jest to tym bardziej zaskakujące, że w polskim systemie prawa nie ma żadnych norm odorowych, ani norm pozwalających stopniować uciążliwości zapachowe w postępowaniu administracyjnym.

Wójt zarzuca, jak się wydaje w kontekście hipotetycznej uciążliwości odorowej, że lakoniczne określenie magazynowania odpadów na terenie bazy do momentu uzbierania partii transportowej ekonomicznie uzasadnionej, nie jest możliwe do przyjęcia w takiej lokalizacji zakładu.

Pomija przy tym wszystkie wyjaśnienia wnioskodawcy do KIP, pomija założenie budowlane inwestycji, pokazane w planach i koncepcji, zawierających oddzielenie magazynu przeładunkowego od ulicy Ceramicznej budynkiem biurowym, pomija wszystkie zabezpieczenia magazynu, pomija także uzgodnienie RDOŚ w Gdańsku z postanowienia z dnia 29 marca 2022r. w którym określono co do zasady unikanie magazynowania odpadów na terenie inwestycji, zaś ich wystąpienie w przypadku odpadów złowonnych, ograniczenie do magazynowania w czasie kilku godzin w ciepłe dni, do maksymalnie 2 dni w okresach chłodnych.

W ten sposób w uzasadnieniu decyzji na podstawie wskazanych wyżej enigmatycznych i przyjętych dowolnie twierdzeń organu w rodzaju „*niesie uciążliwość odorową na sąsiednich terenach*” Wójt dochodzi do określenia przyczyny wydania decyzji odmownej na podstawie art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. tj. przyjęcie, że lokalizacja przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu.

III. Zasadnicze zarzuty organu co do zgodności z postanowieniami planu zagospodarowania przestrzennego dla karty 020-P.

Wójt obowiązany był do szczegółowej analizy wszystkich **postanowień planu**, mających zastosowanie **do konkretnej inwestycji**, co oznacza, że nie jest wystarczające lakoniczne i arbitralne stwierdzenie, że taka zgodność bądź niezgodność ma miejsce.

Założenia inwestycji wnioskodawca w sposób szczegółowy określił w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz raporcie o oddziaływania na środowisko, sporządzonym przez specjalistyczną firmę *Lancerta analizy środowiskowe Joanna Łukaszewska*.

W toku postępowania oba w/w dokumenty były na żądanie Wójta oraz organów uzgadniających, w tym zwłaszcza Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gdańsku, wielokrotnie uzupełniane i wyjaśniane. Organ ma zatem pełną wiedzę co do założeń planowanej inwestycji oraz wszystkich praktycznych aspektów jej działania.

Z dokumentów złożonych przez wnioskodawcę wynika, że założenie inwestycyjne obejmuje budowę bazy **magazynowo – transportowej** z punktem przesypowym i przeładunkowym odpadów, obejmujących na wyszczególnionych przez wnioskodawcę obiektach wskazane poniżej procesy :

1. Odpady komunalne przeładowywane w hali przeładunkowej z pojazdów do większych kontenerów i następnie transportowane na składowisko odpadów.
2. Część odpadów takich jak gruz czy złom rozdrabniane i selekcionowane a następnie przeładowywane do kontenerów i wywożone. Odpady tak zwane niebezpieczne typu farby, lekarstwa, oleje itp. czasowo gromadzone w magazynie a następnie transportowane do podmiotów zewnętrznych posiadających stosowne zezwolenia z zakresu gospodarki odpadami.
3. Na terenie bazy przewidziano miejsca postojowe dla śmieciarek, myjnię zewnętrzną oraz warsztat do naprawy pojazdów oraz wagę samochodową do ważenia pojazdów przyjeżdżających i wyjeżdżających , jak również dystrybutor paliw na użytek własny.
4. Inwestycja ma obejmować budowę budynku socjalno-biurowego, w skład którego wchodzi pomieszczenia dla administracji, punkt obsługi klienta, pomieszczenia socjalne - szatnia, łazienki, stołówka.
5. Magazynu do okresowego gromadzenia elementów niebezpiecznych typu farby, lekarstwa, oleje- zamykane miejsce ze studzienką zbierającą odcieki ok. 150 m².
6. Warsztatu 1-stanowiskowego z kanałem oraz 2 stanowiska na pojazdy wrażliwe np. zmiatarka.
7. Magazynu na nowe pojemniki 120 l, 660 l, 1100 l i nowe worki do segregacji. ok. 250 m².

8. Budynku/wiaty (bez ściany od strony podwórza) do parkowania śmieciarek (15 pojazdów) wraz ze stanowiskiem do mycia pojazdów.
9. Hali przeładunkowej z rampą na przyjęcie odpadów w kontenerach „40” – 6 stanowisk, 2 stanowiska z praso-kontenerem lub urządzeniem umożliwiającym ubijanie odpadu typu plastik czy makulatura. Kontenery ustawione na zakładkę o krawędziach 3 i 7 m. W hali boksy na chwilowe składowanie odpadów: np: papier, szkło, elektronikę - boksy szerokości 5 m x głębokość 6,5 m .
10. Wiaty zakrytej z miejscem na urządzenie rozdrabniające gabaryty, oraz na kontener przyjmujący czysty gruz budowlany, opony.
11. Placu postojowego na zapasowe kontenery z typu KP5, KP7, KP13 – około 300m².
12. Placu na kontenery do transportu odpadów z przeładowni na RIPOK oraz awaryjne miejsce do zrzutu odpadów.
13. Stacji do tankowania pojazdów, bazy olejowa, z miejscem na AD bLUe.
14. Wagi wjazdowej.
15. Zbiornika na wodę deszczową z punktem czerpania wody dla celów p.poż.

Teren planowanej inwestycji objęty jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, przyjętego uchwałą Nr XL/311/2006 Rady Gminy Somonino z 28 września 2006r. i jest oznaczony jako karta terenu 020-P – teren usług produkcyjnych, **składowania i magazynowania**, stacje diagnostyczne, warsztaty samochodowe, istniejący budynek mieszkalny. W opisie karty w zakresie wykluczającym ewentualne inwestycje jest zapis o wykluczeniu „**obiektów emitujących odory**”.

Zdaniem skarżącego organ winien dokonać oceny w zakresie pomiędzy określonym w planie zakazem danego sposobu zagospodarowania, a przewidzianymi w nim wyraźnie przeznaczeniami.

Istota sporu sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy planowana przez skarżącego działalność jest zgodna z przeznaczeniem tego terenu przewidzianym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Uchwała Nr XL/311/2006 Rady Gminy Somonino z 28 września 2006r. teren planowanej inwestycji opisuje w karcie terenu 020-P – teren usług produkcyjnych, składowania i magazynowania, stacje diagnostyczne, warsztaty samochodowe, istniejący budynek mieszkalny.

§ 3 przedmiotowej uchwały, określający treść ogólną opisową miejscowego planu dla wszystkich jednostek, **oznaczenie P określa jako** : tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów z dopuszczeniem usług i mieszkań integralnie związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, z wykluczeniem: 1) obiektów stwarzających zagrożenia dla środowiska, życia lub zdrowia ludzi, 2) przedsięwzięć wymagających składowania materiałów sypkich pod gołym niebem, 3) obiektów emitujących odory, 4) szpitali i domów opieki społecznej, 5) budynków związanych ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży.

Natomiast oznaczenie **symbolem O określa jako** gospodarowanie odpadami, np.: składowiska odpadów, zakłady utylizacji odpadów.

Zapisy szczegółowe planu dla obszaru planowanej inwestycji tj. dla karty terenu 020 z funkcją P określają w pkt. 3 ZASADY OCHRONY I KSZTAŁTOWANIA ŁADU PRZESTRZENNEGO – poprzez odesłanie do zasad określonych w pkt. 4 i 8.

Pkt. 4 ZASADY KSZTAŁTOWANIA ZABUDOWY I ZAGOSPODAROWANIA TERENU wskazuje kolejno : 1) linie zabudowy - zgodnie z przepisami budowlanymi, drogowymi i kolejowymi, 2) wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu – maksymalnie 0,5, 3) minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej: 20, 4) intensywność zabudowy – maksymalnie 1, 5) wysokość zabudowy – do 15.0 m, 2,5 kondygnacji, 6) formy zabudowy – dowolne, 7) kształt dachu – dowolny, 8) wielkość działki, minimalna: nie ustala się, maksymalna: - nie ustala się,

Pkt. 8 ZASADY OCHRONY ŚRODOWISKA I PRZYRODY wskazuje : **Stosuje się zasady ogólne**

Istotny jest także pkt. 14 tej części planu : SZCZEGÓLNE WARUNKI ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW ORAZ OGRANICZENIA W ICH UŻYTKOWANIU **Nie ustala się.**

Wnioskodawca w pkt. 2.4. *Raportu o oddziaływaniu na środowisko* odniósł się do wymagań miejscowego planu oraz zamieścił szczegółową analizę zgodności z planem pt. *UWARUNKOWANIA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO* Zgodnie z uchwałą Nr XL/311/2006 Rady Gminy Somonino z dnia 28 września 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Somonino, teren działek inwestycyjnych, został oznaczony jako: – 020-P, czyli tereny usług produkcyjnych, składowania i magazynowania, stacje diagnostyczne,

warsztaty samochodowe, istniejący budynek mieszkalny. *Ustalenia wynikające z wyżej wymienionej uchwały dla obszaru inwestycyjnego zostały przedstawione wraz z analizą zgodności planowanej inwestycji z uwarunkowaniami MPZP w tabeli 1.*

Wójt do analizy wnioskodawcy co do zgodności z planem nie odniósł się w ogóle.

Planowana działalność mieści się w ramach przeznaczenia przemysłowego składowania i magazynowania i działalności gospodarczej prowadzonej w tym zakresie.

Wnioskodawca na jakimkolwiek etapie postępowania nie objął wnioskiem obiektów emitujących odory. Zamierzenie inwestycyjne, opisane w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia i przeanalizowane w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, nie obejmuje obiektów emitujących odory. Także po uzyskaniu pozytywnej decyzji środowiskowej, przedmiotem wniosku o pozwolenie na budowę nie byłyby obiekty emitujące odory.

Rada Gminy w Somoninie w treści miejscowego planu nie zdefiniowała pojęcia "*obiektów emitujących odory*" użytego we wskazanym przepisie. W innych przepisach także takiej definicji brak. Dlatego też jego wykładni trzeba dokonać zgodnie ze znaczeniem nadawanym temu pojęciu w języku potocznym oraz w świetle całego systemu obowiązującego prawa, a zwłaszcza przepisów odnoszących się do zagospodarowania przestrzennego.

Zdaniem skarżącego określone w miejscowym planie wykluczenia obiektów emitujących odory, w znaczeniu logicznym i semantycznym odnosi się do obiektów, jako trwałych elementów budowlanych, stanowiących część ładu przestrzennego, posadowionych na określonym terenie. Temu przecież służy plan zagospodarowania przestrzennego, określający jakiego rodzaju obiekty można posadzić na danym terenie.

Żaden z obiektów, planowanych przez wnioskodawcę, nie jest **obiektem, który miałby emitować odory**. Odory rozumiane jak nieprzyjemne zapachy, nie byłyby emitowane z żadnego z obiektów. Występują one wyłącznie w trakcie przeładunku w zamkniętej hali przeładunkowej, w której odpady komunalne bio miały być przesypywane do większych kontenerów tzw. „40”, wywożonych następnie na składowisko.

Ponadto emitowanie odorów w znaczeniu, którym posługuje się plan zagospodarowania, odnosi się do oddziaływania uciążliwości zapachowych na nieruchomości sąsiednie. W tym bowiem zakresie plan pełni funkcje ochronną dla nich.

W KIP jak i w raporcie w sposób szczegółowy opisano proces przeładunku odpadów oraz wszelkie zabezpieczenia z tym związane. Uciążliwości zapachowe nie są związane z żadnym obiektem posadowionym na nieruchomości emitującym odory, tylko z procesem przeładunku z samochodu do kontenera. Zapachy z tym związane miały ograniczać się do wnętrza hali magazynowo - przeładunkowej.

Plan zagospodarowania przestrzennego nie reguluje kwestii przeładunku odpadów z pojazdów do kontenerów i zapachów z tym związanych. Kwestia ta leży w zakresie określenia w planie sposobu użytkowania terenu, w tym założonej zgodnie z planem hali magazynowej do przeładunku. W pkt. 14 karty 020 -P „Szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz **ograniczenia w ich użytkowaniu - nie zawarto żadnych ustaleń ani ograniczeń.**

W rozumieniu pojęcia „*objektu emitującego odory*”, którym posługuje się Wójt, wykluczona byłaby także inna działalność przewidziana dla karty 020-P w przedmiotowym planie w postaci np. warsztatu samochodowego. Jako taki obiekt w postaci warsztatu nie emituje odorów, jednak z działalnością w nim wykonywaną związana jest emisja spalin w trakcie uruchamiania i prób silnika.

Uzasadnienie rozstrzygnięcia organu I instancji potwierdza, że organ nie dokonał analizy zgodności założeń planowanego przedsięwzięcia z obowiązującymi przepisami, a zwłaszcza z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Somonino.

W decyzji Wójta Gminy Somonino na dwudziestu dwóch stronach uzasadnienia wymienia się chronologicznie pisma złożone w toku postępowania. Uzasadnienie nie zawiera jednak żadnej oceny i analizy dowodów, zarzutów ani twierdzeń w nich zawartych i złożonych przez strony.

Samo zaś uzasadnienie decyzji odmownej w oparciu o niezgodność z planem, zawarte jest w czterech lakonicznych akapitach na str. 23 i 24 decyzji. Żaden z nich nie zawiera własnej merytorycznej oceny organu, dokonanej w oparciu o zgromadzone dowody, wykazującej niezgodność planowanej inwestycji z miejscowym planem.

Znamienne jest przy tym to, że Wójt w decyzji **nie odnosi się do dokumentów i dowodów, przedłożonych przez wnioskodawcę**, które określały założenia planowanej inwestycji. Nie analizuje założeń inwestycji, wskazanych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia w zestawieniu z wymogami planu. Nie nawiązuje w żaden sposób do treści raportu o oddziaływaniu na środowisko i zawartych w nim analiz co do oddziaływania inwestycji, praktycznych aspektów jej działania i zgodności inwestycji z planem.

Zaskarżone orzeczenie administracyjne jest wyłącznie wyrazem arbitralnej i zupełnie dowolnej decyzji Wójta Gminy Somonino, wydanej z naruszeniem podstawowych zasad, określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Z treści uzasadnienia decyzji wynika wprost, że Wójt nie dokonał merytorycznej analizy kwestii zgodności z planem miejscowym, tylko w tym zakresie „*przychylił się do wniosków stron postępowania*”. W tym wypadku do wniosków przeciwników inwestycji i wydania przedmiotowej decyzji.

Samo twierdzenie o przychyleniu się do wniosków jednej ze stron, bez merytorycznej oceny dowodów w sprawie i bez odniesienia się do stanowiska wnioskodawcy oraz wykazania na jakiej podstawie uznaje, że zamierzenie inwestycyjne wnioskodawcy jest objęte wyłączeniem w planie dla karty terenu 020-P, świadczy o braku jakiejkolwiek oceny organu. Zgodność z planem lub jej brak, nie są kwestią takiego czy innego poglądu strony lub złożonego przez nią wniosku.

Zgodność z planem warunkuje w ogóle możliwość wydania decyzji środowiskowej.

Jest to kwestia podstawowa, dlatego powinna być brana pod uwagę na początku postępowania jako warunek możliwości jego prowadzenia.

Wójt Gminy Somonino słusznie powołuje orzeczenia wskazujące, że sprzeczność z planem powinna wykluczyć postępowanie w sprawie wydania decyzji i ewentualną ocenę oddziaływania na środowisko, bo jest przesłanką negatywną postępowania. W sprawie niniejszej postępowanie **toczy się po raz drugi i w sumie trwa od kilku lat**, w trakcie których Wójt nie dostrzegał sprzeczności inwestycji z miejscowym planem.

RDOŚ w Gdańsku w postanowieniu z dnia 29 marca 2022r. uzgodnił pozytywnie realizację przedmiotowej inwestycji. W zakresie odpadów złowonnych nałożył na inwestora konieczność korzystania w hali magazynowo przeładunkowej z zamkniętych szczelnych pojemników, kontenerów i zbiorników, systemu wentylacji, bramy szybkobieżnej. Organ uzgadniający, zgodnie zresztą z założeniami inwestora, założył unikanie magazynowania odpadów złowonnych na terenie inwestycji a okresy magazynowania ograniczył do kilku godzin w ciepłe dni, do maksymalnie 2 dni chłodnych.

Spełnienie wymogów, wskazanych w kip oraz w postanowieniu RDOŚ w Gdańsku w oczywisty sposób uciążliwości zapachowe, związane z procesem przeładunku i ewentualnego krótkiego magazynowania ograniczałoby do wnętrza hali magazynowej przy stosowaniu zamkniętych kontenerów i pojemników.

Wójt nie dokonał żadnej obiektywnej analizy materiałów postępowania, nie ocenił w żaden sposób złożonych dowodów i wyjaśnień Wreszcie nie przedstawił żadnych merytorycznych argumentów, które wspierałyby jego stanowisko.

Pozytywne uzgodnienia RDOŚ i pozostałych organów Wójt kwituje prostym stwierdzeniem, że nie jest nimi w żaden sposób związany.

Zdaniem skarżącego tego rodzaju konkluzja Wójta byłaby jednoznaczna ze stwierdzeniem, że postępowanie uzgodnieniowe jest z punktu widzenia wymogów prawa zupełnie nieistotne lub po prostu zbędne, skoro Wójt po wielomiesięcznym procedowaniu i spełnianiu przez wnioskodawcę wielu żądań RDOŚ i innych organów uzgadniających, **uznaniowo może jego wyniki bez żadnego uzasadnienia pominąć.**

Postępowanie uzgodnieniowe ma charakter akcesoryjny i jest częścią postępowania w sprawie głównej, przy czym jego wynik jest niezbędny dla organu prowadzącego postępowanie główne i nie może być przez ten organ samodzielnie weryfikowany. Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się w niemożności wydania decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego oraz w niedopuszczalności określenia w decyzji pozytywnej warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający.

Pozytywne stanowisko organu uzgadniającego nie obliguje organu prowadzącego postępowanie w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeśli ten ostatni organ z uzasadnionych przyczyn nie akceptuje któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego (por. : II SA/Bd 276/16 - wyrok WSA Bydgoszcz z dnia 27-09-2017; IV SA/Po 752/17 - wyrok WSA Poznań z dnia 18-10-2017).

Wydaje się w sprawie niniejszej kuriozalne, że Wójt **w ogóle nie odniósł się** do pozytywnych dla wnioskodawcy postanowień uzgadniających żadnego z trzech organów (RDOŚ, PGWWP, PPIKS), których w związku z decyzją odmowną nie akceptuje.

Tego rodzaju stanowisko Wójta stawia go ponad prawem i uzurpuje sobie zupełną dowolność w podejmowaniu decyzji administracyjnych w oparciu o podstawy, których strona nie ma możliwości zweryfikować.

Zamiast tego Wójt podziela i przytacza ogólne i publicystyczne stanowisko strony kontestującej, że „*niemożliwe jest prowadzenie działalności związanej z odpadami komunalnymi bez emisji odoru*”.

Takie stwierdzenie w żaden sposób nie koresponduje z zapisami w miejscowym planie, który jest aktem prawnym, zatem podlega wykładni w myśl określonych reguł. Czym innym jest pojęcie „objektu emitującego odory”, czym innym zaś ogólne twierdzenia o niemożliwości prowadzenia działalności bez emisji odoru.

Organ nie zadał sobie trudu przeanalizowania i oceny oraz nie wskazał w decyzji odmownej :

- jakiego rodzaju działalność chce na obiekcie prowadzić inwestor, jakie przepisy i reżimy prawne jej dotyczą, w jaki sposób do planów inwestora, wskazanych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia odnoszą się szczegółowe regulacje miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jakie uciążliwości odorowe w planowanym procesie mogą wystąpić, jaki jest charakter, intensywność i zasięg tych uciążliwości, czy mogą one dotknąć nieruchomości sąsiednich, czy proces gospodarczy, zakładany przez inwestora, wymusza konieczność posadowienia na nieruchomości obiektów emitujących odory, czy też odory te nie będą związane z obiektami na tej nieruchomości.

W uzasadnieniu przedmiotowej decyzji odmownej w ogóle nie odniesiono się do karty informacyjnej przedsięwzięcia, jak również do oceny oddziaływania na środowisko.

Te dwa dokumenty, złożone przez wnioskodawcę, stanowią podstawowo źródło dowodowe i powinny stanowić zasadniczy przedmiot oceny przez Wójta. Charakterystyka zgłoszonej inwestycji prowadzi do wniosku, że organ błędnie i bez głębszej analizy sformułował stanowisko, że prowadzenie działalności gospodarczej w postaci przeładowywania odpadów w magazynie z mniejszych kontenerów do większych, nie jest zgodne z postanowieniami obowiązującego na tym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ocena ta była chybiona i nie zawierała żadnego uzasadnienia dla konieczności zastosowania art. 80 ust. 2 u.o.o.ś.

Organ pominął przy tym dowody wnioskowane przez skarżącego, który dwu krotnie wnosił o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej **z oględzinami w terenie i udziałem biegłych**. Było to wskazane z uwagi na wyjaśnienie bezzasadności obaw społecznych i dowodowe rozwianie wątpliwości w oparciu o porównanie obiektów o tej samej funkcji, wsparte dodatkowo specjalistyczną wiedzą biegłych.

IV. Pozostałe zarzuty organu związane z planem zagospodarowania przestrzennego dla karty 020-P

Wójt zarzut sprzeczności z miejscowym planem, jak twierdzi „*na marginesie*”, wspiera argumentem, że dla **lokalizacji urządzeń, związanych ze składowaniem, utylizacją lub przetwarzaniem odpadów** należy ustalić odrębne przeznaczenie terenu na urządzenia infrastruktury technicznej gospodarki odpadami i oznaczyć na rysunku planu symbolem „O”.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty uchwałą Nr XL/311/2006 Rady Gminy Somonino tereny oznaczone **symbolem „O” określa jako** gospodarowanie odpadami, np.: składowiska odpadów, zakłady utylizacji odpadów.

Wniosek skarżącego nie dotyczył ani składowiska odpadów, jak również nie dotyczył zakładu utylizacji odpadów, ich przetwarzania lub podobnych obiektów.

Wójt powiela w sposób bezrefleksyjny i w oderwaniu od materiałów postępowania zarzuty osób kontestujących przedsięwzięcie, w których nie rozróżnia się w ogóle składowiska

odpadów, sortowni odpadów, zakładu utylizacji odpadów czy też planowanej stacji przeładunkowej.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 31 stycznia 2017 r. (sygn. akt II OSK 1553/16), orzekł, że wąska wykładnia przepisów planów prowadziłaby do nieuzasadnionego ograniczenia zarówno władztwa planistycznego gminy, jak i swobody działalności gospodarczej. Oznaczałaby bowiem, że gospodarowanie odpadami możliwe jest tylko na terenach oznaczonych symbolem "O", a więc tylko w ściśle określonych i z góry przewidzianych miejscach. Nie ulega zaś wątpliwości, że tego rodzaju działalność dopuszczalna jest na terenach przewidzianych w planach miejscowych w sposób ogólny na prowadzenie działalności gospodarczej, produkcyjnej lub związanej z infrastrukturą techniczną.

Symbolem "O" oznaczane są zaś przede wszystkim tereny, na których to dana gmina ma zamiar prowadzić gospodarkę odpadami lub, na których zamierza umożliwić innym podmiotom prowadzenie gospodarki odpadami, np. w formie składowiska odpadów, spalarni odpadów lub regionalnej instalacji przetwarzania odpadów komunalnych. Nie można jednak przyjąć, że gospodarka odpadami może być prowadzona wyłącznie na terenach oznaczonych w planie literą "O" (podobnie wyroki: WSA we Wrocławiu z dnia 20 stycznia 2016 r., II SA/Wr 579/15, i z dnia 14 marca 2017 r., II SA/Wr 844/16).

W konsekwencji, skoro zapisy planu nie wyłączają automatycznie działalności, która jednocześnie – z punktu widzenia przepisów ustawy o odpadach – stanowi gospodarowanie odpadami, to oceny zgodności planowanej działalności z przeznaczeniem przewidzianym w jednostce planistycznej 020 -P, należało dokonać w świetle zakazów i wyłączeń określonych w postanowieniach ogólnych planu. Jak wykazano powyżej, postanowienia ogólne planu w kontekście wnioskowanej inwestycji, nie zawierają zakazów i wyłączeń, które stanowiłyby podstawę do odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Zdaniem skarżącego ustalenie zgodności z planem lub jej braku wymaga w przypadku zamierzeń inwestycyjnych wprost nie wymienionych w planie dla danego obszaru wymaga od organu szczególnej aktywności dowodowej, jak również szczególnie wnikliwych ocen dla rozstrzygnięcia, czy właśnie nieprzewidziane w sposób wyraźny w planie miejscowym zamierzenie jednak jest na tyle podobne i na tyle nie koliduje z wyraźnymi ustaleniami planu, że jego realizacja będzie zgodna lub nie z planem miejscowym.

Uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie pozostawia wątpliwości, że organ nie zadał sobie trudu co do oceny zgodności z planem i wydał decyzję zgodną z zapotrzebowaniem części protestujących mieszkańców w oderwaniu od przepisów prawa miejscowego i powołanej ustawy u.o.o.ś.

Przesłanki odmowy zgody na wydanie decyzji środowiskowej polegać mogą wyłącznie na: niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy), odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy), braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy (art. 81 ust. 1 ustawy), wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z [art. 34](#) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy), wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z [art. 38j](#) ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (art. 81 ust. 3 ustawy).

O ile zatem żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań. Zdaniem skarżącego żadna z negatywnych przesłanek wydania decyzji w sprawie niniejszej nie zachodzi.

V. Zarzuty proceduralne

Sprzeciw lokalnej społeczności tj. części mieszkańców Somonina lub stron postępowania, za którymi stanął Wójt, nie jest wystarczającą przesłanką do odmowy wydania decyzji środowiskowej.

Wójt, powielając i opierając się w uzasadnieniu decyzji wyłącznie na zarzutach i twierdzeniach protestujących, bez merytorycznej oceny wszystkich materiałów postępowania, naruszył prawo, w tym zwłaszcza przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 7 i art. 77 § 1 w zw. z art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 267), organ administracji publicznej

zobowiązany jest do **wszechstronnego i wyczerpującego** ustalenia stanu faktycznego sprawy oraz oceny okoliczności sprawy na podstawie **całości kształtu materiału dowodowego**.

Ponadto zgodnie z treścią art. 7 KPA w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek strony podejmują wszelkie kroki, niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Zasada prawdy obiektywnej jest naczelną zasadą postępowania administracyjnego. Wynika z niej obowiązek organu administracji publicznej wyczerpującego zbadania wszystkich okoliczności faktycznych związanych z określoną sprawą, z czym wiąże się obowiązek dokonania szczegółowej analizy prawnej – w przedmiotowej sprawie w kontekście wskazanych regulacji prawnych planu takiej analiz nie ma w ogóle.

Zgodnie zaś z zasadą wyrażoną w art. 11 KPA organy zobligowane są do wyjaśnienia stronom zasadności przesłanek rozstrzygnięcia. Chodzi o wytłumaczenie, dlaczego organ dany przepis zastosował do konkretnych ustaleń lub uznał go za niewłaściwy. Z zasadą tą wiąże się obowiązek sformułowania rzetelnego uzasadnienia faktycznego i prawnego decyzji, co wynika z art. 107 § 3.

Wydane w rozpoznawanej sprawie rozstrzygnięcie nie zostało rzetelnie i rzeczowo uzasadnione. Stanowisko Wójta opiera się na arbitralnych i dowolnych ustaleniach, bez odniesienia do przedstawionych przez wnioskodawcę dowodów oraz bez ich oceny w świetle regulacji prawnych.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej dotyczy konkretnych, mających wpływ na środowisko inwestycji. Założenia inwestycji, której dotyczyło niniejsze postępowanie, skarżący przedstawiał, wyjaśniał, modyfikował organowi środowiskowemu oraz organom uzgadniającym przez okres kilku lat. Dowody przedłożone w trakcie postępowania obejmują dziesiątki dokumentów i analiz.

Skwitowanie ich przez Wójta trzema ogólnikowymi zdaniem podważa wszelkie reguły postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 7a KPA wszelkie wątpliwości co do treści normy prawnej, w tym wypadku treści planu zagospodarowania przestrzennego, powinny być rozstrzygane na korzyść strony. Normę tą organ pominął w całości..

Dlatego w tym stanie rzeczy zarzuty o naruszeniu przepisów art. 6, 7, 7a i art. 107 KPA są w pełni nieuzasadnione.

Z tych względów, w oparciu o wszystkie zarzuty, zawarte uzasadnieniu, wnoszę jak na wstępie odwołania.

z poważaniem

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez
Miroslaw Mielewczyk
Data: 2022.05.23 21:23:21 CEST